

gangen til at indbringe sagsomkostningsafgørelser (og processuelle straffe) i domme fra byret til landsret. Disse afgørelser bør som hidtil særskilt kunne indbringes for landsret uden tilladelse, og således at ordningen med indbringelse ved kære opretholdes. Tilsvarende gælder med hensyn til domme, der afsiges af sø- og handelsrettens skifteretsafdeling uden medvirken af sagkyndige, og som i henhold til rådets forslag til en ændret affattelse af konkurslovens § 252 skal ankes til østre landsret, jfr. nedenfor under 3.2.2.

3.2. Sø- og handelsrettens skifteretsafgørelser

Med henblik på at lette højesteret har rettens præsident desuden rejst spørgsmål om gennemførelse af en begrænsning af adgangen til at påkære skifteretskendelser og beslutninger fra sø- og handelsretten til højesteret.

Antallet af kæremål fra sø- og handelsretten til højesteret har i de seneste år været følgende:

	Antal kæremål til højesteret		
	Retssager	Vedr. skifteretten	Total
1978	5	4	9
1979	3	4	7
1980	3	11	14
1981	7	12	19
1982	4	24	28
1983	5	18	23
1984 indtil			
1. juni 1984	5	7	12

3.2.1. De gældende regler

3.2.1.1. Kompetence

Efter retsplejelovens § 9, stk. 3, hører under kompetencen for sø- og handelsretten i København bl.a. behandling af konkursboer, ledelse af akkordforhandling og modtagelse af anmeldelse om betalingsstandsning. Sø- og handelsrettens geografiske kompetence omfatter det storkøbenhavnske område, jfr. retsplejelovens § 9, stk. 2, og konkurslovens § 4.

Sø- og handelsrettens oprindelige kompetence inden for konkursområdet vedrørte behandlingen af handlendes, fabrikanters og skibsrederes konkursboer. Ved lov nr. 298 af

8. juni 1977 blev sø- og handelsrettens kompetence (ud fra administrative hensyn) udvidet til at omfatte alle konkursboer m.v. i det storkøbenhavnske område.

3.2.1.2. Skifterettens kompetence i forhold til de almindelige domstole

I henhold til konkurslovens § 242 prøver skifteretten »betingelserne for iværksættelse af foranstaltninger« efter konkursloven, og »afgør tvist om børnes behandling eller om fordringer og krav, der rettes mod et konkursbo, samt efter parternes vedtagelse tvist om krav, der gøres gældende af konkursboet«.

Bestemmelsen indebærer bl.a., at sager om omstødelse, medmindre parterne vedtager skifteretsbehandling, skal afgøres (efter selvstændigt sagsanlæg) ved de almindelige domstole.

3.2.1.3. Medvirken af sagkyndige dommere

I medfør af retsplejelovens § 9 a, stk. 6, tiltrædes sø- og handelsretten af 2 sagkyndige ved afgørelse af tvistigheder i konkursboer om, hvorvidt en anmeldt fordring skal anerkendes, såfremt sag til afgørelse af tvisten ville være en sø- eller handelssag (jfr. retsplejelovens § 6, stk. 5). Retten kan uden for disse tilfælde tilkalde sagkyndige meddommere ved behandlingen af konkursboer.

Sagkyndige dommere medvirker – hvis der er tale om sø- eller handelssager – i praksis, foruden i afgørelse af spørgsmål om anerkendelse af anmeldte fordringer og krav, ved afgørelsen af tvister om, hvorvidt anmeldte fordringer skal tillægges fortrinsret. I det omfang skifteretten efter parternes vedtagelse (jfr. konkurslovens § 242) behandler omstødsessager, medvirker der på tilsvarende måde i almindelighed sagkyndige meddommere. Sagkyndige deltager derimod ikke i afgørelsen af spørgsmål om beskikkelse af tilsyn ved betalingsstandsning, åbning og stadfæstelse af tvangsakkord og ved stillingtagen til konkursbegæring.

3.2.1.4. Behandlingsmåde, herunder formkrav med hensyn til skifterettens afgørelser

Behandlingen af tvister i skifteretten foregår efter retsplejelovens regler om borgerlige sager med de ændringer, som følger af forholdets natur, jfr. konkurslovens § 243.